

SENTÈNCIA de 8 de gener de 2004

Costes: criteris per a la seva imposició.- Excepcions al principi del venciment objectiu

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil CIMAR, S.A. va formular demanda, de data 22-7-2002, contra la mercantil GALCO, S.A., en virtut de la qual sol·licitava el pagament de la quantitat de 47.830,68 €, amb més els interessos legals des de la contesta de la demanda i amb imposició de les costes processals. La mercantil GALCO, S.A. va oposar-se a la demanda, segons escrit de contesta de data 16-9-2002, per mitjà del qual demanava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- El Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 2-6-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX: Que ha de desestimar i desestima la demanda interposada per la societat CIMAR, S.A. contra la societat GALCO, S.A., per prescripció de l'acció, i ha de condemnar i condemna a l'agent a pagar la totalitat de les costes processals causades, inclosos els honoraris d'advocat i procurador de la part demandada, a acreditar en període d'execució de sentència".

III.- La part demandada va formular recurs d'apel·lació contra la sentència esmentada i va presentar llur escrit de conclusions en data 15-9-2003. Així mateix, la part apel·lada va formular contesta a les conclusions i va sol·licitar la confirmació de la sentència dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles, com resulta del seu escrit de data 7-10-2003.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'àmbit del present recurs d'apel·lació resta limitat a l'anàlisi de l'únic punt de discrepància envers la sentència dictada per part del recurrent. En efecte, la part apel·lant entén que s'ha aplicat el criteri del venciment objectiu i al desestimar-se la demanda s'han imposat les costes. Afegeix que la desestimació no es fonamenta ni en la temeritat ni en la mala fe processal de la part agent i que, per consegüent, no s'escau la imposició de les costes.

Si s'analitza la sentència dictada es pot concloure que la part actora va subministrar mercaderies a DYNAX, propietat de la part defenent, com ho acrediten els respectius albarans, i que el preu del subministre no fou abonat per la defenent. És a dir, considera la sentència provada l'existència del crèdit a favor de l'actora, però acull l'excepció peremptòria de prescripció, adduïda en el moment processal oportú per la part demandada, la qual cosa origina que la pretensió de l'agent hagi de ser refusada. I pel que fa a la traducció que en matèria de costes processals origina la desestimació de la demanda s'empra per l'Honorable Tribunal de Batlles el criteri del venciment objectiu, contemplat en la Constitució de l'emperador Zenó (Codi 7,51,5).

II. Sens perjudici d'advertir que efectivament la Constitució esmentada de l'emperador Zenó recull el principi del venciment objectiu, aquest ha estat objecte en l'ordenament jurídic andorrà de diverses mitigacions per part de la jurisprudència del Tribunal de la Mitra i d'aquest Tribunal Superior. Així, el Tribunal Superior ha exceptuat el rigor del principi del venciment objectiu en supòsits on es presentaven dubtes fàctics per la resolució del litigi; en aquells on la complexitat jurídica aconsellava no imposar les costes processals o en supòsits on el defenent no podia complir per veure's afectat per dificultats financeres (cfr. STSJA de 23-1-1997) o perquè l'import de les costes no guardava proporció amb el valor del procés. En definitiva, es respecta la pròpia Constitució de l'emperador Zenó, tota vegada que aquesta Sala ha determinat (SSTSJA de 17-12-1995, 12-9-1996, 10-10-1996, 23-1-1997 i 19-11-1998) que el principi del venciment objectiu esdevé aplicable llevat l'existència de circumstàncies especials o particulars del plet. I en aquest cas que ens ocupa s'ha de convenir amb la part apel·lant que existeixen circumstàncies particulars que motiven la no imposició de les costes processals. Així, la part actora era creditora de la defenent i havia obtingut el reconeixement de les quantitats degudes, però ha estat degut a l'èxit d'una excepció peremptòria, fonamentada en la prevalença de la seguretat jurídica per sobre de la

justícia, que la pretensió de la part agent ha estat refusada. I aleshores, i aquest criteri en un supòsit similar ja havia estat resolt, amb la mateixa orientació, per aquest Tribunal Superior (cfr. STSJA de 30-11-2000). En aquell cas, apreciada l'excepció de prescripció, la Sala raonava de la següent forma en relació a les costes: **"Pel que fa a les costes que s'han originat en la primera instància, l'estimació del recurs determina la desestimació de la demanda, però com que en el moment de la seva interposició la societat agent era creditora dels defenents per la quantitat de 19.247 francs francesos, no es pot qualificar d'agosarada ni temerària la seva reclamació..."**.

En definitiva, la concurrència de circumstàncies particulars en el procés fan que hagi de triomfar el recurs de l'apel·lant i per les raons esmentades en aquest fonament no s'escaigui imposar les costes de primera instància i, aleshores, s'escaigui revocar en aquest extrem la sentència d'instància.

III.- L'èxit del recurs d'apel·lació significa que tampoc s'hagi d'efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada, de conformitat amb allò que es preveu a la Novel·la 82, capítol X.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la mercantil CIMAR, S.A. contra la sentència dictada per l'Honorable Tribunal de Batlles en data 2-6-2003 i revoquem la seva part dispositiva únicament en el sentit de declarar que no s'escau efectuar imposició de les costes processals a cap de les parts litigants. No procedeix tampoc efectuar imposició de les costes processals d'aquesta segona instància, atès l'èxit del recurs interposat.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-